

2_576/03.04.2012 г.

ЗКПО чл.10, ал.1

ЗКПО чл.26, т.1

ЗКПО чл.26, т.2

ЗКПО чл.204, т.3

ЗКПО чл.215, ал.1

ЗКПО чл.216

В Дирекция ОУИ ..... е постъпило Ваше писмено запитване с вх.№ ....., в което е поставен въпроса признава ли се за разход на ЕООД горивото на автомобил, който е собственост на същото дружество, при следната фактическа обстановка:

Автомобилът е използван от едноличния собственик на капитала и управител, вписан в Търговския регистър, който получава възнаграждение за положен личен труд в дружеството, когато пътуването е във връзка с дейността на дружеството. ЕООД няма нает персонал и всички приходи на същото са резултат от положения личен труд на управителя. Дейността на дружеството е в сферата на услугите, ще има сключен договор вследствие на това пътуване, както и периодични посещения при клиента на основание същия договор.

Предвид действащата нормативна уредба изразяваме следното становище:

Съгласно §1, т.40 от ДР на ЗКПО видовете „превозни средства” са посочени в глава втора, раздел четвърти от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/, независимо дали са вписани в регистър, воден съгласно българското законодателство.

За да бъдат признати разходите, свързани с експлоатацията на превозното средство, е необходимо да бъде доказано реалното им използване за дейността на дружеството. Документирането и отчитането на транспортните разходи следва да се извършва при спазване на Закона за счетоводството /ЗСч/ и приложимия Счетоводен стандарт /СС/ 2 „Отчитане на стоково-материалните запаси”.

Съгласно чл.4, ал.3 от Закона за счетоводството /ЗСч/, предприятията осъществяват счетоводството на основата на документалната обосновааност на стопанските операции и факти, като спазват изискванията за съставянето на документите съгласно действащото законодателство.

За данъчни цели признаването на разходите също се основава на документалната им обосновааност. Понятието „документална обосновааност” е дефинирано в чл.10 от ЗКПО. Съгласно, чл.10, ал.1 от с.з., счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обосноваан чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция.

По отношение на разходите за гориво е необходимо задълженото лице да притежава първичен счетоводен документ както за покупката, така и за тяхното действително изразходване /издадени пътни листи или друг документ, удостоверяващ действително извършения разход/.

Наличието на пътен лист без документ за покупка, както и наличието на документ за покупка без пътен лист, не са основание за признаване на разхода на гориво.

Когато не е налице документална обосновааност по смисъла на чл.10 от ЗКПО разходите ще формират данъчна постоянна разлика на основание чл.26, т.2 от ЗКПО.

Освен това следва да се има предвид, че ако превозното средство се използва за удовлетворяване на личните нужди на собственика, персонала и/или на трети лица, то тогава са налице разходи, несвързани с дейността, с които се преобразува финансовия резултат на основание чл.23, ал.2, т.1 във връзка с чл.26, т.1 от ЗКПО.

В случай, че с превозното средство се осъществява управленска дейност, на основание чл.204, т.3 от ЗКПО разходите, свързани с експлоатацията му подлежат на облагане с данък върху разходите.

Данъчният закон не съдържа легална дефиниция относно същността на управленската дейност. Като критерий за определяне на тази дейност би могло да се ползва

качеството на лицата осъществяващи управленска дейност, които използват превозните средства – например управителят, когато изпълнява управленските си функции.

Според чл.10, ал.6 от ЗКПО документална обосноваване на разходите по чл.204, т.3 от ЗКПО, обложени с данък върху разходите, е налице и когато те са документирани само с фискална касова бележка от фискално устройство. Същите разходи се признават за данъчни цели и когато не е издаден пътен лист (чл.10, ал.6 от ЗКПО).

Формирането на данъчната основа за облагане на разходите по чл.204, т.3 от ЗКПО е регламентирано в чл.215, ал.1 от ЗКПО и това са начислените през календарния месец разходи за поддръжка, ремонт и експлоатация на превозни средства, намалени с начислените приходи от застрахователни обезщетения, свързани с превозното средство, до размера на извършените разходи за ремонт, за които се отнася обезщетението.

По информация от запитването физическото лице – управител и собственик на дружеството със своя личен труд изпълнява дейността по занятие на фирмата, същевременно извършва и управленска дейност, като използва автомобила и за двете дейности. Когато с превозните средства се извършва едновременно дейност по занятие и управленска дейност, при определяне на данъчната основа за данъка върху разходите по чл.204, т.3 от ЗКПО е приложима разпоредбата на чл.215, ал.2 от с.з., съгласно която разходите за експлоатация се отнасят към управленската дейност на база на изминатите за тази дейност километри през текущия месец. В тези случаи е необходимо издаване на пътен лист или друг документ, удостоверяващ изминатите километри.

Върху така определената данъчна основа за данъка върху разходите по чл.204, т.3 от ЗКПО се прилага данъчна ставка в размер на 10 % /чл.216 от ЗКПО/. На основание чл. 217, ал.2 от ЗКПО данъкът се внася до 15-о число на месеца, следващ месеца, в който е начислен разходът. Данъкът върху разходите се декларира с годишната данъчна декларация /чл.217, ал.1 от ЗКПО/.

Разходът и данъкът върху него се признават за данъчни цели в годината на начисляване и не формират данъчна временна разлика по реда на глава осма от ЗКПО. Данъкът е окончателен /чл.206, ал.1 и ал.2 от ЗКПО/.

На основание чл.217, ал.2 от ЗКПО данъкът се внася до 15-о число на месеца, следващ месеца, в който е начислен разходът. Данъкът върху разходите се декларира с годишната данъчна декларация /чл.217, ал.1 от ЗКПО/.